

издырвачя ся открыва пълень съ чюдеса мїръ отъ неизмѣримо малкы сѣщества. Какво нѣчто е гласъ-тъ человѣческый, като го сравнимъ съ рева львскый, или на другы толкова много горескы животны? Нѣ человѣкъ ся сумясалъ да го усили чрѣзь трѣбѣ, а ако и нейный звукъ ся показва слабъ, то той притичя къмъ пищене-то на парѣ-тѣ и къмъ грѣма на орѣдія-та. Още прѣди хыляды години е покорилъ той подъ власть-тѣ си брѣзый конь и исполинскый слонъ; сега той самичякъ си прави конь отъ желѣзо, кого-то храни съ огнь и водѣ и кой-то съ много по-голѣмѣ брѣзинѣ и силѣ го прѣнося отъ една странѣ въ другѣ. Сѣща-та могъщественна природна сила го носи въ плуваѣщы кѣщы и крѣпости, по далечны-ты морета, въ най-далечны-ты крайща на земѣ-тѣ; тая пакъ сила, като нѣкой баснословенъ исполинъ, дѣйствува на фабрики-ты и заведенія-та, гдѣ-то, чрѣзь неѣ, желѣзо-то изврѣшва най-точны и мѣчны работы, кои-то не можяше да изврѣши рѣка-та человѣческа, безъ да ся глѣда на всичко-то ѣ искусство. По-высоко отъ орела ся носи той въ облаци-ты, на легко-то си клѣбо (балона), и издырва най-страшны-ты глѣбочины на земѣ-тѣ. Человѣкъ не само прави мѣлніѣ-тѣ да врьви по желаніе-то му и прѣдвардюва и себе си и жилище-то си отъ вредно-то ѣ дѣйствиѣ; нѣ ѣ покорява още повыче подъ власть-тѣ си и ѣ прави вѣстникъ, кой-то прѣнося брѣзо като мысль, извѣстія-та прѣзь морета и земи, или художникъ, кой-то прѣврѣща массы отъ металлъ въ искусствны изображенія. Най-послѣ, и отъ слѣнчевый лѣчь той прави живописецъ, кой-то живопише съ такавѣ брѣзинѣ, точ-